kes on wagga ja sinno tössise südame mele järrele! — Poisikesel sedda arro kül ei olle; agga poisike ei pea ka mitte naest wötma, waid otama ja hoolt kandma, kuida öigeks mehheks kaswaks.

Agga mitmel rahwal on sedda laido wäärt kombet, et siin sunniwad wannemad kedda pois peab wötma, ehk kellele tüttar peab minnema; seal lähhewad lapsed pari, tima wannemate käest nõu küssimata. Wannem peab omma last armastama ja auustama, et laps kõigest südamest wannemat jälle armastaks ja auustaks, agga ei tohhi tedda mitte sundida sedda teggema, mis temmale ei sünni. Egga innimene wõi tedda kui omma abbikasat armastada, kedda wäe kaupa temmale pandud, ja kedda temma ei tahha, ehk kedda ei sünnigi auustada. — Agga kui laps isse selle asja jures ei holi ühtegi wannemate nõuust, se ta üks pahha luggu. Sirak ütleb: Issa õnnistamine kinnitab laste koiad; agga emma ärrawandumine kissub nende allused ümber. — Sedda mitto näinud töeks minnewat, kes ossanud luggu tähhele panna, ja tahtnud tunnistada mis öige on.

Paio Ado poeg Jürg olli priske noormees, ussin ja ossaw mitmesugguse tõle, ja mis weel kõige üllemaks tulleb arwata, wagga ja jummalakartlik. Ei olnud pühhapäwa, et temma ei nõudnud kirriko käimist, et kül olli kaksteistkümmend wersta teed käia; ja mis kirrikus temma kuulnud, mis koddo temma luggenud, se likus temma südames ja ei jänud temmast tunnistamata. Ei temma lännud tee pealt kõrtsidesse, aega wiitma, egga wina wõtma; polnud temma wannematest sedda öppinud, egga sallinud sedda temma jummalakartus; ei teiste melitamised egga pilkamise sõnnadki ei jõudnud tedda siinna weddada. Mitto sõbra olli temma jo hukkatuse tee pealt ennese järrele tõmmanud, kes enne olli walle häbbenemise pärrast mailma wisi wõtnud, ja ei teadnud mitte, et, kes kõrtsi armastab, se häbbeneb Jummalat tunnistamast.

Wanna Paio Ado olli üks kulus ja jõukas mees, ja mitto wannemat püdis Adut sõbrustelleda ja temma naest Änne ja Jürgi ka. Kül se wannematele rõmuks on, kui teadwad omma last head põlwe kätte sawat; agga ennamiste arwata: sedda rohkemat warra, sedda parremat põlwe! — Wanna Ado ja An, kes muido kül waggad, ollid ommeti mõnnikord ka nenda arwamas. Jürg olli jo selle ealine pois, et temmale sündis naest wõtta ja wannemad sowisid sedda temmale ja ühtlasi ennesele abbi perresse. Ado ja An hakkasid siis issekeskis sedda luggu arwama, et annaksid poiale nõu kosja minna. Agga kuhhu? Ado nimmetas teise peale, ja An jälle teise peale. Wimaks perrenaene wõitis wannameest ärra. Kasse Toma ainus tüttar Liso, kenna jummega rikkas tüttarlaps piddi nende poiale sama, arwasid nemmad;